

Előfizetési árak
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
Egyes száma ára 16 fillér.
 Hirdetések mérsékelt árak szerint.

A lap megjelenik minden osz-
 törtökön.

Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hová a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Keziratok vissza nem adatnak

Kiadóhivatal: István-utca 11.
 hová a lap anyagi részét illető köz-
 lemények és előfizetési penzek küldendők
 Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Boruljunk le a kegyelet oltáránál.

Az égi test, mely a távolból éppen úgy, mint pályája közeléből, vezéresil-
 laga volt a magyar szabadságnak és ha-
 zafiságnak, kialudt.

Kialudt, de világa tündökölni fog a
 magyarok egén, hasonlóan a nagy álló
 napokhoz, melyek elenyészésük után
 még századokon át láthatók s megtart-
 ják fényüket az ég boltozatán!

Ez a kialudt égi test: *Kossuth Lajos*
 volt!

Hét év előtt még egész Turinig el-
 hallatszott *Lajos napján* a milliók él-
 jenzése: ma könnytel szemekkel tekin-
 tünk az égre, s az égi test helyett csak
 a fényt látva, bánatos, de hálátelt szív-
 vel borulunk le a kegyelet oltáránál s
 az emlékének áldozunk!

Nemzeti történelmünknek egy tün-
 döklő és fényes fejezete záródott be
 Kossuth Lajos halálával. S ennek a tör-
 ténelemnek ő volt a megteremtője s a
 megirója.

A Gondviselés választotta ki az em-
 berek milliói közül, hogy az Időnek egy
 pontján végrehajtsa azt, a mire a ma-
 gyar nemzetnek szüksége volt.

A középkori feudális, félig holt Ma-
 gyarországból, melyet fejlődésében a
 belső és külső bajok hátra vetettek, --
 kellett egy élő, új czélokért küzdő, a
 modern jog és szabadság alapján álló
 nemzetet teremteni, mely Európa többi
 művelt nemzeteihez hasonló legyen s
 azokkal versenyt haladhasson!

És Kossuth megteremtette azt!

A februári párisi forradalomban fel-

ismerte segítő társát, elfogadta az eszmék
 közösségének szövetségét.

Fölismerete a jelt. — megértette az
 idők szavát s mert és tudott azok szer-
 rint eszelekedni.

Mert!

Ebben volt nagysága, végzete!

A kiváltságok eltörlésének, az ember-
 rek jogi egyenlőségének, az európai köz-
 szabadságnak, a valódi szabadelvűség-
 nek nagy eszméit ő vette fel legerőseb-
 ben magába, úgy hogy azok tényleg vele
 egyegy lettek s ékesszólásának vará-
 zsával azoknak esodálatos erőt adott.

E perectől fogva ezek az eszmék és ő
 — egyek!

Ezek tették a helyzetnek, a nemzet-
 nek urává: ezek adták neki erőt, bátor-
 ságot a válságos napokban; ezek vitték,
 irányozták minden tettében, következe-
 tesen, végzetesen.

Ezeket az eszméket megvalósítja egy
 pillanatra Magyarországon és ur általok;
 védelmükre kel elszántan, midőn azok
 megtámadtatnak és magával ragadja
 nemzetét.

Ezeknek az eszméknek a lobogóját
 magával vitte még akkor is, a midőn
 külsőleg leveretett. Végig lengette Tö-
 rökországon, Anglián, Amerikán és
 Olaszországon, egész Turinig, egész a
 sirig.

Ezeknek az eszméknek a lobogóját
 el nem ejtette egy pillanatra sem; tar-
 totta öreg, reszkető kezeiben s utolsó
 nyilatkozata nemzetéhez, a hűségre int-
 és volt ez eszmék iránt!

Ezen eszmék s az azokhoz való hű-

ségre intés képezik Kossuth Lajos ha-
 gyatékát.

Nagy és gazdag hagyaték s a nem-
 zet méltón borulhat le a hagyományozó
 sírjára.

Boruljunk le mi is s áldozzunk hála-
 telt szívvel a kegyelet oltárán Kossuth
 Lajos emlékének és fogadjuk meg, hogy
 az egyenlőség, a szabadság s a testvéri-
 ségeszméi: *nemönmagunk*, — hanem tisz-
 tán az ügy s az eszme szeretésével meg-
 óvjuk, megvédjük s a hazaszeretletben
 tovább fejlesztjük.

Boruljunk le Lajos napján Kossuth
 Lajos sírjára, s az égre tekintve hirdesse
 millió magyarajk a világnak:

„Nem hal meg az, aki milliókra költi
 Dus élte kincsét, ámbár napja mul;
 Hanem lerávn, a mi benne földi,
 Egy élető eszmévé finomúl,
 Mely fennmarad s nőttön nő tisztafénye,
 Amint időben, térben távozik;
 Melyhez tekint fel az utód erénye,
 Ohajt, remél, hisz és imádkozik!”

HIREK.

A király 70-ik születésnapján f. hó
 18-án az összes ujbpesti templomokban isteni
 tiszteletek tartattak, amelyeken a nagyszámu
 közönségen kívül az előjáróság s a hatóságok
 tagjai csoportokba osztva vettek részt,
 az izraelita templom kivételével, a melynek
 elnöksége elfeledte az előjáróságot s a ha-
 tóságokat az ünnepélyes isteni tiszteletre
 meghívni. A község köz- és magánépületein
 már a király születésnapjának az előesté-
 jén kitértek a nemzeti zászlót s a főbb
 utcákon csaknem minden ablak kivilágít-
 tatott. A lakosság szeretetének és hódolatá-
 nak ez önkéntelen, hivatalos felszólítás
 nélküli megnyilatkozása, csak fokozta úgy

TARCZA.

Egy kis félreértés.

(Humoreszk.)

Ha egy almát ültetünk, gyökereit trá-
 gyázzuk, nagy gondnal figyelemmel kísérjük
 tenyésztését, a leveleket a hernyóktól meg-
 tisztítjuk és ha aztán az első alma felénk
 mosolyog a levelek közül és valaki ismeret-
 len jönne és azt mondaná: „Adja ide az
 almát és hozzon még kést és tányért hozzá!”
 — akkor azt himnók, hogy az illető vagy
 tréfál, vagy bolond.

Ellenben, ha lányunk van, oly szép, mint
 egy angyal, oly igéző, mint egy mesebeli
 királylány és ha a lányt még 18—19 eszten-
 deig neveltük gondosan, minden zivatartól
 megóvtuk és teljes szívünkkel szeretjük és
 aztán egy egészen idegen ember jön és
 mondja:

Tisztelt uram, adja kérem a lányát
 feleségül!

Nem habozunk, hanem mélyen meghajt-
 juk magunkat és feleljük:

Nagyon is megtisztelve érzem magamat:
 Memnyi kelengyét, asztalterítéket, butort
 és pénzt akar hozzá?

Nem esodálkozom, ha a világon sok apa
 van, kiknek nehezére esik e logikát felfogni.

Lendvay papa azonban erre nem volt
 képes és ama gondolat, hogy egyik-másik
 tolakodó az Erzsikéjét elviheti, épen olyan

kellemetlen volt neki, mint a meleg pezsgő,
 a zsebtolvaj és több ilyen furfangos dolog.

De senki sem kerülheti el végzetét. Mi-
 dőn Erzsikéje egy alkalommal a vidéken
 lakó nénjénél töltött hosszab látogatás után
 visszatért, sem nem ehetett, sem nem ihatott,
 sem nem zongorázhatott, sem értelmesen
 nem beszélhetett.

Mama nézd csak, vajjon nincs-nagyon
 befűzve az a lány? — mondá a gondos papa.

A vizsgálat azt eredményezte, hogy e
 tekintetben minden rendjén van, épúgy, mint
 máskülönb, mielőtt Erzsike a nénjéhez
 utazott. A gyermek inkább lesoványodott,
 minthogy meghízott volna.

A néni vendégeinek mindig kővér éte-
 leikkel szolgál — vélekedék a papa — adj a
 gyermeknek egy pillulát — tanácsolá végre
 a gondteljes papa.

Hiszen öt nap óta tizennyolezat adtam
 neki — vizsonzá az anyja.

Egy szép reggelen, midőn a papa szobá-
 jában ült és egy erőteljes reggeli után, melyet
 jóízűen elfogyasztott, foglalkozása után
 nézett — a szelvényeket levágni — és nem
 gondolt az emberiség romlottságára, sirva
 jött be a leánya, mintha egy fazék tentát
 öntöttek volna rózsaszín ruhájára, kezeit
 apja nyakára fűzve, oly tüzesen szoritotta
 magához, ami azóta sem történt meg vele,
 mióta az operabeli szépségekkel felhagyott.
 Aztán olyan rohamosan esékolta, hogy a
 esodálattól nem tudott hová lenni.

Aztán hallania kellett, hogy nénikéjénél
 egy fiatal ügyvéddel ismerkedett meg, ki

felette előzékeny volt irányában és hogy
 oly különös érzéssel lön tele szíve, melyet
 nem viselhet el tovább... és hogy olyan
 bájosan tánczol... és hogy ma, tán már
 néhány óra múlva... tán ebben a pillanatban
 meg fogja látogatni a papát... és ő olyan
 nagyon fél... mert tudja, hogy a papa
 oly hirtelen haragu lehetne és...

A papa hirtelen eltolta magától, mintha
 örült volna és az alvilág minden hatalmának
 légióit hívta tanunak, hogy a férfi, ha me-
 reszkedik őt meglátogatni, „exemplaris” fo-
 gadtatásra számíthat. Szeretett leánya, ez
 ünnepélyes biztatás után, zsebkendőjét szemé-
 méhez nyomta és mondá, hogy öneki ez
 esetben legjobb volna — meghalni. Aztán
 elment, hogy néma kétségbeesésében egy
 regényt nyeljen el.

Lendvay papa a méregtől köhögési roha-
 mokat kapott. Olyan haszontalan, olyan
 praxis nélküli ember és biztosan fülig adós-
 sággal, melyek még tanuló-korából származ-
 nak! Milyen vakmerőség! Bár be kellett
 vallania, hogy szellemében egy virágokkal
 díszített oltár lebegett szeméi előtt, mely
 előtt Erzsikéje térdelt, — de persze egy dús-
 gazdag, előkelő férfi oldalán, kinek nemesak
 lovagkeresztje van, de elegendő mennyiségű
 szelvényekkel is rendelkezik.

És most jön... olyan kópé, olyan éhen-
 kórász, hiszen Erzsike még gyermek volt...
 Jóságos Isten, már is kopogtatnak.

— Szabad!

Egy fiatal ember lépett be szerényen, ki
 néhányszor meg is hajtotta magát és az ajtó
 előtt megállt.

az érzelmeknek, mint a megnyilatkozásnak az értékét

— **A Szent-Jobb kéz ünnepét** Szent-István napját fényesen s az ősi szokáshoz híven ünnepelte meg az egész ország. A Szent-Jobb kéz megtekintésére s a körmenetben való részvételre 40.000 vidéki ember érkezett a fővárosba. Az ünnepből községünk is kivette a maga részét. Templomainkban hálaadó istentiszteletek, ünnepi beszédek tartottak, köz- és magánépületeink lobogódiszt öltöttek. A róm. kath. egyháztanács pedig diszgyűlést tartott s itt az ünnepi szónok *Wüstner* Henrik az egyháztanács jegyzője volt, aki a kereszténység 900. éves jubileumát is igen szép beszédben méltatta. Nem hagyhatjuk azonban megjegyzés nélkül, hogy polgártársaink közül, sőt még az államtisztviselők közé tartozó háztulajdonosok közül is nagyon sok elfelejtette a nemzeti zászlót kitűzni, pedig Szent-István napja a törvény értelmében nem felekezeti, hanem nemzeti ünnep. Reméljük, hogy e szelid figyelmeztetésünk elég lesz arra nézve, hogy jövő évben kivétel nélkül minden házon ott fog lobogni a nemzeti zászló.

— **Műszaki felülvizsgálat.** A kereskedelemügyi miniszter a B. U. R. vasut újabb beruházásainak és beszerzéseinek műszaki felülvizsgálatát rendelte el. A felülvizsgálat f. hó 22-én dr. Mentsch Ferenc miniszteri osztály-tanácsos vezetésével és Kemény Gusztáv megyebizottsági tag, Ivánka Pál járási főszolgabíró, továbbá Zsoldos János jegyző, Hoffer Miksa mérnök részvétele mellett tartott meg.

— **Az Árpád-ut felülvizsgálata,** mely f. hó 14-én vette kezdetét még nem fejeztett be. A felülvizsgáló bizottság ugyanis, melyben Acsády Jenő kir. főmérnök vezetésével mellett Kemény Gusztáv megyei közig. bizottsági tag, Bakó Béla megyei főszámvevő, Zsoldos János jegyző, Czipauer János, Csepregy Pál és Ladányi Zsigmond községi képviselők vettek részt, nagy részletességgel végzi feladatát s így előre láthatólag a felülvizsgálat még pár napot igénybe fog venni.

— **A római kath. egyháztanács panasza.** A róm. kath. egyháztanács panaszt nyújtott be a belügyminiszteriumba, — s panaszában arra kéri a belügyminisztert, hogy a község képviselőtestületének azon utolsó határozatát, melylyel az új község-házában a vendéglő létesítését kimondotta, helyezze hatályon kívül, mert a vendéglő helyiséget alig választja el 8—10 méter a templomtól. (Vajjon hány centiméterből állhat ez az újpesti egyháztanácsi méter?) s mert ez a vendéglő a községnek díszére nem válik. (De a templombázisok butikái díszére válnak a községnek is, meg a templomoknak is!) E panasz

véleményadás végett a község előljáróságához leküldetett.

— **Lajos napja.** Újpest hazafias közönsége ez évben is több helyütt ünnepélyt rendez Lajos napja alkalmából Kossuth Lajos emlékére. Nevezetesen az újpesti „Függetlenségi kör” f. hó 25-én este, az „Újpesti Iparoskör” f. hó 26-án d. u. 4 órakor tartja, saját helyiségében kegyeleti ünnepélyt, melynek következő a műsora: Bevezetés: „Szózat”, éneklé az „Újpesti dalkör.” Elnöki megnyitó: Ünnepi beszéd, tartja: dr. Mérszáros Károly, ezen beszéd közt Kossuth-kép leleplezése. „Isten áld meg a magyart”, éneklé az „Újpesti dalkör.” Beszéd, tartja: Csepregi Pál. „Előre”, szavalja. Abaffi Károly. Alkalmi dal, éneklé az „Újpesti dalkör”. Beszéd, tartja: Mauks János. Záróbeszéd, tartja: Mártonffy Imre.

— **A honvédelegénység ellenőrzési szemléje.** A magyar királyi honvédség nem tényleges állományába tartozó legénység ellenőrzési szemléje Újpesten f. é. október 29. és 30-án fog megtartatni. Az ellenőrzői bizottság előtt, a Rákos-Palotai honvéd-legénység s az Újpesten és Rákospalotán tartózkodó idegen tartalékosztály is köteles megjelenni.

— **A pestvidéki esküdtszék.** A harmadik esküdtszék ülésszak szeptember 10-én kezdődik a pestvidéki törvényszéken és szeptember 21-ig tart. Erre az időre Újpestről: Pápai Henrik dr. orvos, Farmati István szíjgyártó, Gerő Zsigmond gyáros, Székely Dezső dr. orvos, Nagy Lajos dr. rendőrvos, Tuchmann Ljót könyvelő rendes esküdtek lettek. Az esküdtszék a következő ügyeket fogja tárgyalni: Szeptember 10-én hétfőn, Nagy István, vádlott, halált okozó súlyos testi sértési bűnügyét. Szeptember 12-én szerdán, Pandurovics Péter ellen szándékos emberölés büntetése és szeptember 14-én pénteken, Safranek Jánosné, sz. Koch Anna, ellen szándékos emberölés büntetése miatt folyamatba tett bűnügyeket. Az esküdtszék tárgyalásain Rónay Kamill, kir. ítélőtáblai bíró fog elnökölni. A tárgyalásokat a budapesti büntető törvényszék esküdtszéki termében tartják meg.

— **A gödöllői Erzsébet-szobor.** A gödöllői Erzsébet királyné-szobor első mintáját már megtekintette a bizottság Róna József Nagy János-utcai műtermében. A bizottság tagjai voltak: Kapezy Vilmos főszolgabíró, Deininger és Nick Ede kir. tanácsos jószágigazgatók és Ripka Ferenc vegrehajtóbizottsági elnök. A bizottság meglegedésének adott kifejezést a látottak fölött. A szobor a királynőt, a mint sőtál a mezőn, nyitott napernyővel, kezében virágcsokrot tartva, ábrázolja. A művész egész ambícióval és nagy szeretettel végezte munkáját s feladatát szerencsésen oldotta meg. Az alapzatra

vonatkozó tervet is megnézte a bizottság. E szobor leleplezési ünnepélyén a király is jelen lesz.

— **Hazafias kegyelet.** Póhl Károly, az újpesti ipartestület titkára, a hazafias kegyelet ápolása céljából, földet hozott az aradi 13 vértanu vesztőhelyéről s annak szemeseit csinos érmekbe foglaltatta. Az érmek óralánczon, karpereczen zsuzsuként hordhatók s darabonként nála 40 filléért kaphatók. Az így bejött összeg hazafias és jótékony célokra fordítatik.

— **Az újpesti ipartestület előljárósága** f. hó 13-án tartotta meg rendes havi ülését. Az ez alkalommal felolvasott titkári jelentés szerint július havában 699 munkakönyv látta megvilágosodását; munkába lépett 225, s a munkából kilépett 283 iparossegéd. Kiadott 84 új munkakönyv s 40 ideig. igazolvány. Szerződött 22 tanonc s felszabadult 21. Iparigazolványt nyert 8 iparos, iparát megszüntette 9. A pénztári jelentés szerint július havában bevétel 943 kor. 55 fill., kiadott 467 kor. 44 fill. A jelentés felolvasása s az előterjesztések elintézése után a módosított alapszabályok megvitatása céljából összehívandó rendkívüli közgyűlés határnapjaul szeptember hó 2-ka tűzött ki.

— **Ajánlatok.** A község-házi berendezésre vonatkozó s lapunk mult számában közzétett előljárósági felhívásra: összesen 4 (2 újpesti s 2 budapesti) ajánlat érkezett be, melyek fölött a község-házi építő-bizottság a legközelebb fog dönteni.

— **Az új község-ház ideiglenes átvétele.** Schreiber Gyula építési vállalkozó a község előljáróságának bejelentette, hogy az új község-házat a kellő időben illető tervek szerint elkészítette, s egyúttal kérte ennek jegyzőkönyvi megállapítását s az új község-ház ideiglenes átvételét (véglegesen a műépítészek fogják az építő-bizottságnak átadni). Ennek alapján az ideiglenes átvétel Zsoldos főjegyző, Virág főmérnök, Hegedűs és Böhm műépítészek, Hoffer mérnök által f. hó 22-én megtörtént s jegyzőkönyvileg megállapított, hogy az építési vállalkozó szerződési kötelezettségeinek eleget tett.

— **Képkiallítás Újpesten.** Nyári esend uralkodik az újpesti Közművelődési kör termében. A tagoknak jó része el van utazva, de nem sokára élénk pezsgő élet fogja ezt felváltani, mert már jó idő óta szerényen és buzgón működik egy szűkebb bizottság Lincz Lajos, Guth Pál és Sonnenfeld Adolfal az élén, egy kiállítás rendezésén. A művészekhez eddig több mint 160 drb. meghívott küldtek szíjjel és már több bejelentés érkezett be. E hét esütörtök estélyére Kárpáthy János, a művész és irodalmi bizottság elnöke, ülést hívott egybe, melynek egyik főpontja a képkiallítás rendezése lesz.

— **Ösztöndíj.** Az újpesti „Közművelődési kör” minden esztendőben egy-kétszáz forintot alapítványnak a kamatjait osztja szíjjel az iskolai év kezdetén a szorgalmas és szegény középiskolai tanulók között. A folyamodványok az ösztöndíj elnyeréséért a kör titkárához intézendők. A folyamodványok sorsa fölött az Ugró Gyula, Guth Pál és dr. Lichtmann Henrik tagokból álló bizottság dönt.

— **Az újpesti zeneművelő egyesület** az idén zeneiskolájának tizedik évfolyamát nyitja meg kitűnő tanerők mellett. Változás tekintetben csak annyiban történt, hogy Fodor Napoleonné, ki több éven át egyik buzgó tanárnője volt az intézetnek, megvált ettől, Bécsbe ment nővérehez. Helyét az igazgatóság egy a budapesti zeneakadémiát végzett zongoratanárnővel töltötte be.

— **Az Újpesti Dalkör** szeptember hó 2-án Ugró Gyula elnök és Armbruster Jakab vezetésével Esztergom vidékére kirándulást tervez. Azok akik pártoló tagjai a körnek résztvevő meghívóért forduljanak a kör titkárához (Újpest, Keil-kávéház Károlyi-u.)

— **Felhívás Újpest iparosaihoz!** „A mindön az „Ipartestületi hitelszövetkezet” megalakítását tűzte ki feladatául az előljáróság, ugyanakkor tette azt azért, hogy a mindinkább sanyarubbá váló ipari viszonyok között, már az ifjú szövetkezet erejéhez képest is, támogatására és segélyezésére legyen hivatott igénylő tagjainak. Az eszme felvétele óta hónapok, a szövetkezet megalakulása óta 8 nap telt el, s mindazóta sajnosan azt tapasztaljuk, hogy a t. iparos urak a saját érdekeiket szolgálni hivatott eme intézmény létesültét közönytől fogadják, az intézmény-

— Kérem, — kezdé.
— Mivel szolgálhatok? Tudom már, mit akar. Ot pereszél ezelőtt mindent megtudtam. Ön a házi békénket akarja megzavarni és minden komplement nélkül tokoladik be...
— Boesánat! hiszen kopogtam.
— Kérem, ne tessék élezni. En itt feleségestül, gyermekestül békén vagyok és ön egyszerre bombaként jön...
— Sajnálom, ha zavarom...
— Hogy zavar-e bennünket? Uram, nem látja-e be, hogy nagy kegyetlenség a gyermeket szülőitől elrabolni?
— De az Istenért, hiszen az épenességem nem az én...
— Szándéka?! Nem, persze... Igen, igen, tudjuk mi már azt!
— ... Nem veszi el leányát, hanem a frigy által fiat nyer. Ugy-e úgy van? Persze, mindenkor kedves kötelességem leendő, drága kincsét, melytől megfosztom, megint visszahozni, ugy-e? Azt hiszi, hogy még sohasem voltam lakodalmon, — hol a vő urak minden haszontalanságukat kitérték, — midőn a menyasszony szülei az elválasztási fájdalmukban majdnem magánkülvöl voltak. Mi?
— De uram, ez sajnálatos félreértés...
— Épen ez az. Sajnálatos félreértés a szülők részéről, kik ily feességben hisznek! Nem! és ha szerencsétlen lányukat ismét szemtől szembe látják, akkor még az utazási költséget is meg kell fizetniük és tetejében még férje magával hozott váltót is kell aláírniok.
— Tisztelt uram! esaládi dolgai igen érdekesekeknek látszanak, de...

— De különben keveset törődik vele? Mi? Persze, hogy keveset! Elviszi a lányt és annyi meg annyi ezer koronát hozzá és ha ezeknek végére járt, ön, vagy a felesége — meg kérnek.
— De az Isten szerelméért, hiszen csak...
— Rabolni akartam... Abból sem lesz semmi. Tán azt hiszi...
— De kérem legalább hallgasson meg...
— Soha, soha életemben, mondom!
— De akkor kérem tessék ezeket...
— Micsoda papírok ezek? Azt hiszi tán kételkedem, hogy vizsgálat letette? Korántsem, tisztelt uram!... Csak tegye azokat ismét félre.
— De engedjen már egyszer szóhoz jutnom, különben törvényre kellene...
— Micsoda?! Még fenyegetni is merészel? Tehát mutassa be magát teljes alakjában! A törvény! Igen, ha a gyermek nagykoru, akkor a szülők akarata ellenére akárki jött-ment karjaiba dobhatja magát! De egyre figyelmeztetni akarom: leányom csak két év múlva lesz nagykoru!
— De mi az ördög dolga van leányának számláinkkal!
— Szá-á-á-mláival?! De hát kiesoda ön tulajdonképen?
— En a gázgyár pénztárosa vagyok. A számla 190 korona.

E közben azonban a szalonban ott ült a fiatal ügyvéd Erzsikével és pompásan mulattak. A „ördögös ifju” minden mellékutat mellőzve, a legrövidebb utat választotta.

hez a remélt számban nem esatlakoznak s attól mintegy tartózkodnak akkor, a mikor ezen szövetkezet kizárólag csak az iparosok érdekeit hivatott szolgálni, s a szövetkezet tagjai mások, mint az ipartestület tagjai nem lehetnek. A szövetkezet alapját, működésének lüktető erejét tehát csak az ipartestület t. tagjainak minél nagyobb számban való esatlakozása és összetartása biztosítja, s csak ezáltal valószínűleg meg a cél, a kölcsönös támogatás és segítkezés. Ha a t. iparos urak maguk nem karolják fel és nem fogják támogatni ama szövetkezetet, mely idővel hatalmas pénzintézeté fejlődhetik, — úgy biztosítjuk, hogy más körök sohasem fognak az önök érdekeit előmozdító ily reális alapra fektetett intézményt létesíteni. — Felkérjük tehát az ipartestület minden egyes t. tagját, ha szegényebb, ha vagyonszámát, ne zárkózzon el szövetkezetünk elől, hanem lépjen be legalább 1—2 üzletrészszerrel, adja meg ezzel tanujelét szolidaritásának, tiszteletének, melylyel iparostársai iránt kell hogy viseltessék, s elvégre is a szövetkezetbe lépéssel csak önmagának teremti idővel tőkét és biztosítja hiteligenyit még az is, a ki ma talán erre vagyonszámát léténél fogva reá nem szorul. Felhívásunkat abban a reményben kibocsátva, hogy ezt a tisztelt iparos urak megérteni és mindannyian a szövetkezetbe mielőbb belépni fognak, — maradtunk Ujpest, 1900 augusztus hó 14-én. Iparostársi üdvözléssel: Pohl Károly titkár. Farmathy István elnök.

E felhíváshoz csak az a megjegyzésünk, hogy Ujpesti iparosainak zöme, a mai sanyaru viszonyok között, üzletrészek vételére s befizetésekre nem igen képes, s a ki segíteni akar rajtuk, ne tőlük kérjen, — hanem adjon nekik vagy munkát, vagy olesó pénzt. Az ipartestületi szövetkezet megalakítására nagyon rossz időt választottak a megalakítók, s csakis ennek tulajdonítható, hogy a különben egészséges eszmét nem karolják fel s az intézményhez a remélt számban nem esatlakoznak.

Elbocsátott községi irnok. Hunyadi Károly községi irnok, a ki be nem várva az ellene beadott feljelentés elintézését, — egy brutális támadást tett közzé az „Ujpesti Hírlap” nyitlterében Asztalos Lajos községi irnok ellen: a községi szolgálat kötelékéből elbocsátottat

A népünnepélyek. Hiába való minden törekvés, a Népszigeti népünnepélyek — rendezte azt bárki is — vagy csak félig vagy egyáltalában nem sikerülnek. — Egyáltalában nem sikerült a „Cselédujság” kiadóhivatala által, a „Cselédujság” előfizetői részére f. hó 19-én rendezett nagy ünnepély, nem sikerült pedig azért mert, a „Cselédujság” 45,000 példányának olvasói közül annyi se jelentkezett a szigeten, hogy a cigányt meg a közreműködő Jambó énektársulatot, amelyből kettő is szeretett volna jambozni, ki lehetett volna fizetni. Ezek pedig látván a 45,000 hiányát, nem bíztak se az „Aurora” kő-és könyvnyomdászati vállalat” hangzatos címében, se pedig Salgó Sándor kiadóhivatali főnökségében s előre kérték a pénzüket, amely nem lévén, a népünnepélyből csaknem népbotrány kerekedett. — Csak félig sikerült az „Iparos munkások” részére f. hó 20-án rendezett ünnepély, aminek fő oka a Margitszigeti új hid megnyitásban s az e megnyitással kapcsolatos ünnepélyekben keresendő. A Szent-István napi körmenetről Budáról senki se jött haza s hazulról mindenki a Margitszigeti új hidhoz sietett. A népsziget számára nagyon csekély közönség maradt, de aki ott volt, elég jól mulatott s a tíz krajczár belépti díjat nem sajnálhatta, mert legalább meggyőződhetett arról, hogy van a Népszigeten olyan bohóc, aki még az ördögöt is a földhöz vágja.

Az Ujpesti Kossuth Lajos betegsegélyző és temetkezési nőegylet f. hó 6-án tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy az új tagok, 40 éves életkorig beiratási díj nélkül, 45 éves korban 2 ko 45 éven felül 50 évig 4 ko. beiratási díjat fizetnek. A tagok 20 fillér tagsági heti díj pontos befizetése után megbetegedésük esetén naponta 80 fillér betegsegélyben részesülnek, elhalálozás esetén a család 80 ko. temetkezési járulékot kap és az egytel a saját zászlója alatt a temetésre kivonul. Egylet helyisége: István-ut

4. sz. Hatossy-féle vendéglő, Gyár-utca sarok.

Football-match. Vasárnap, f. hó 26-án a helybeli „Haladás” football-club a helybeli „Atléticai”-clubbal mérkőzést tart. A match az „Ujpesti Football-club” pályáján lesz d. u. 4-től 6-ig.

Szüreti mulatság. Az „Ujpesti ipartestület” f. évi szeptember hó 16-án Blitzner Károly vendéglőjében szüreti mulatságot rendez.

Jubileumi ünnepély. A gróf Károlyi Sándorné védnöksége alatt álló „Ujpesti iparos ifjak köre” f. évi augusztus hó 19-én a Colosseum nagytermében tíz éves fenállásának megünneplésére táncszal, ámorpostával és műkedvelői színlelőadással egybekötött jól sikerült jubileumi ünnepélyt rendezett, melyen elég nagy számu közönség jelent meg. Ez alkalomból Bárdos (Schmiedt) Ferencnek „A rendszer áldozatai” című 3 felvonásos szociális drámaját került színre, melyet egyesek a közönségből — elég tapintatlanul, — oda nem illő és korlátolt elmére valló közbenetetésükkel, többször megzavartak. A szereplők közül kitűnt Reesegi Gizella (Gizella), Schmiedt Antal (Solymár) és Bárdos (Schmiedt) Ferenc (Vilmos), a darab szerzője. Elég jók voltak a többiek is. A darab végeztével tánczra perdtültek a párok, s a közönség nagy vidáman mindaddig mulatott, míg az ablakokon a reggeli nap első sugarai be nem kandikáltak.

Nyári kirándulás. A „Magyarországi művezetők országos szövetkezetének Budapesti székéle kerületi egylete” özvegyeket és árvákat segélyző alapjuk javára f. évi augusztus hó 19-én különféle társasjátékokkal, táncszal és énekelőadással egybekötött pompásan sikerült nyári kirándulást rendeztek a római fürdőbe. Az idő kedvező volt, derűs kék ég alatt egész nap visszhangzott az erdő, mező a jókedv hangos kacajától. A „Budapesti Munkás-dalárda”, a párizsi világtkiállítás bizottsága által e napra szíveségből átengedett „Különlegességek gyűjteménye”, a Csulalongkorn nemes országból származó számi ikrek, a kuplénekesek, légtornászok, szabadosok és dijkudizók csak fokozták a jókedvet s a legtöbbször fővárosiakból álló közönség egész napon át oly jól mulatott, hogy észre se vették, hogy lassanként sötétedni kezd az égből s öreg este van már. . . De ekkor jött csak az ágyú! A mulatók apraja-nagyja tánczra perdtül s széles jó kedvel áldozott Terpsichore istennőnek egész 10 óráig, a mikor is a publikum fáradt tagjait vig zeneszó s valóságos fényár közepette a viczinálisig czipelte, mely aztán mindenkit hazaröpített a nyugalmas otthonba egy kellemesen, jól eltöltött nap tündező emlékeivel.

Uj postahivatal. A budapesti m. kir. posta- és táviridalgazgatóság a pestmegyei Géderlak községben folyó évi augusztus 16-tól kezdve kir. postahivatalt léptetett életbe. Ez a géderlaki új postahivatal levél-, pénz- és csomagküldemények, 1000 koronáig terjedő postautalványok, utánvételek és postai megbízások felvételével, továbbításával és leadásával, továbbá a postatakarékpenztári teendőkkel van megbízva.

Lemondás. Az ujpesti ipartestületi hitelszövetkezet Mádi Lajos ref. felkészt a szövetkezet igazgatójává, Nagy György községi adópenztári ellenőrt felügyelő bizottsági taggá választotta meg. A választást azonban egyik sem fogadta el s a tisztségről mindkettő lemondott. Az ipartestületi hitelszövetkezet különben f. é. október hó 1-én meg akarja a működését kezdeni.

Pályázat. Budafok községben 1200 korona törzsfizetés 200 korona lakbér javadalmazással új aljegyzői állás szerveztetett. A pályázati kérvények f. é. szeptember 13-ig, a biai szolgabírói hivatalnál adandók be. A választás Budafok községhezánál f. é. szeptember hó 15-én fog megtartatni.

A Pestmegyei Tanítóegylet választmányja f. évi aug. hó 26-án, d. e. 9 órakor Ujpesten, a virágutezai iskola igazgatói irodájában ülést tart, melyre a választmány, valamint az egyesület érdeklődő tagjai és a tanügybarátok tisztelettel meghívotnak. Az ülés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó és előterjesztések. 2. Hirlapudósítók választása. 3. Pénztári jelentés. 4. Az egyesület hivatalos közlönye. 5. A választmány kibő-

vitése. 6. Egyesületi zászló. 7. Esetleges indítványok. Szentgyörgyi Lajos egy. elnök. Tomesányi Imre egy. főjegyző.

A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület f. évi augusztus hó 28-án, d. e. 10 órakor Zólyom szabad királyi városban tartja XVIII-ik rendes közgyűlését, a melyre az egyesület összes alapító, örökös, rendes és pártoló tagjai meghívotnak. Thuróczy Vilmos, es. és kir. kamarás, a F. M. K. E. elnöke. Dr. Gyürky Geyza, a F. M. K. E. ügyvezető alelnöke, Baross Jusztin, a F. M. K. E. alnöke. Dr. Janits Imre, a F. M. K. E. ügyvezető alelnöke. Clair Vilmos, a F. M. K. E. titkára.

Nápoly. A vidámság városa, honnan száműzték a gondot, melynek örege, ifja csak a jelennek él, hol a legflegmatikusabb angol turista és a legzordabb német professzor is mosolygós arczával lőt-fut az utczákon, hol utonállók módjára esikarják ki az idegen pénzt, de azt is oly kedvesen eslelekszik meg, hogy még akkor sem haragszunk rájuk, mikor hazatérőben már csak épen-épen a vasuti bilétára hagytak pénzt a tárczámban. . . Ezt a karakterisztikus várost, a maga ríktó színű házaival, háromszáz templomával, történelmi nevezetességű középületeivel, pompás parkjaival, páratlan szép keretben: a tenger, a tüzokádó Vesuv, a mindig havas hegyláncok közepett, — tehát egész Nápolyt és vidékét, töméntelen házával, utczáin a nyüzsgő alakok sokaságával, — festette meg csodálatos, igazi német buzgósággal, roppant technikával, megkapó plasztikával, egy müncheni festőkből álló konzorcium. A tájképrészletet a művészi körökben nálunk is jól ismert Schönchen Zsigmond, a figurális részt Fleischer Fülöp festő-tanár, az ismert bécsi császári jubilaris kép megalkotója festette. Felérve a pódiumra, egy délszaki növényzettel teli, — gyönyörű park előtt találjuk magunkat, mögötte a sima tenger kékje terül el, a háttérben a sűrű füstöt okádó, félelmetes tűzhányó. Jobbról szinte kőből épült házaknak tetsző utca szeli át a képet, a világhírű nápolyi korszó, rajta tarka összevisszaságban ezernyi ember: esuhás barátok, haramiaképi lazarionik, rongyos utczagyerkőczök meg elegáns hölgyek, urak: tolakodva, hömpölyögve. A korszó fölött szinte ott párázik a rongyos sátrakban árult gyümölcsök ki-mondhatatlan édes, erős illata. Minden élőknek látszik itt és szinte magunknak is kedvünk kerekedik, hogy leszálljunk az előttünk épült utczára és a kép alakjai közé álljunk, hogy újra végigsétáljunk a felejthetetlen emlékü korszón. Odább jönnek a legkülönösebb formájú, színű házak ezerszámra, mindennütt virág, gyümölcs és — rongy. Mikor végire értünk a képek, újra elülről kezdjük a nézelődést, mert a kép nem enged el magától, itt órák hosszant kell elülni, — hogy minden szépségét végigélvezzük. Hogy aztán még teljesebb legyen az illuzió, az ügyeskezű Schönchen olyan pompás előtért épített a képhez, hogy azt sem tudjuk már, — vajjon nem igazi városban jártunk-e mi? — Annyi való igaz, hogy szebb látnivaló régen nem volt Budapesten.

Iskolai értesítés. Az „Ujpesti zene-művelő egyesület” (Conservatorium) magánjellegű ének- és zeneiskolája az 1900—1901. évi tanfolyamát f. évi szeptember hó 3-án nyitja meg, melyre a növendékek felvétele, illetőleg beiratása f. évi augusztus hó 27-től az egyesület helyiségében, Ujpest, István-tér, Matzek-féle ház I. emelet naponként délután 4—6 óráig történik. Tantárgyak és tanárok: Zongora-tanszak: Révffy Gizella tanárnő, Mann Miksáné tanárnő és Effenberger Ilona tanárnő (a nemzeti zenede tanára). Hegedü-tanszak: Seymann Emil igazgató, Pásold Agoston tanár. Magán- és karének-tanszak: Györy Margit tanárnő. Czimbalom-tanszak: Hajdu Ilka. Gordonka-tanszak: Popper Bódog tanár (a magyar kir. opera tagja). Elmélet- és összhangzattan: Seymann Emil igazgató. — Beiratási díj: Egyesületi tagok gyermekei részére két korona, nem tagok gyermekei részére négy korona. Szeptember 15-ike után jelentkezők 2 koronával több beiratási díjat tartoznak fizetni. Tandíj: a) Egyesületi tagok gyermekei évi hetven koronát, nem tagok gyermekei évi 90 koronát; b) a karének-osztályban tagok gyermekei évi tíz koronát, nem tagok gyermekei évi husz koronát fizetnek. Bővebb felvilágosítást ad az igazgatóság.

— **Árverések.** Augusztus 23-án d. u. fél 6 órára: Rostás Imre ellen, Rákospalotán, Bem-utca 7; — augusztus 24-én d. e. 11 órára: Baranyai Fülöp ellen, Újpesten, Kossuth-utca 28; — augusztus 24-én d. u. 2 órára: Weil Jakab és neje ellen, Újpesten, Váci-ut 37; — augusztus 24-én d. u. fél négy órára: Pollák Armin és társa ellen, Újpesten, Károly-utca 30; — augusztus 24-én d. u. fél 5 órára: Nedelkó József ellen, Újpesten, Percz-utca 7; — augusztus 25-én d. u. 1 órára: Deutsch József ellen, Újpesten, Tavasz-utca 3; — augusztus 25-én d. u. fél 6 órára: Filkom András ellen, Újpesten, Kossuth-utca 6; — augusztus 27-én d. e. fél 12 órára: Jahr Miksa és neje ellen, Újpesten, Lőrincz-utca 109; augusztus 27-én d. u. fél 5 órára: Piványi Ernő ellen, Rákospalotán, Villator 2; — augusztus 27-én d. u. 5 órára: Bohácsi József ellen, Rákospalotán; — augusztus 28-án d. e. 10 órára: Csillag Károly ellen, Újpesten, Jókai-utca 16; — augusztus 28-án d. u. fél 2 órára: Spitzer Kálmán ellen, Újpesten, Kemény Gusztáv-utca 2; — augusztus 28-án d. u. 2 órára: Bekó József és társai ellen, Rágospalotán, Kossuth-utca 18; — augusztus 28-án d. u. fél 3 órára: Báró Pletzger Rudolfné ellen, Megyerén; — augusztus 28-án d. u. 5 órára: Weisz Lipót ellen, Újpesten, Percz-utca 2; — augusztus 29-én d. e. fél 12 órára: Lónyay Géza ellen, Rákospalotán, Villator 12; augusztus 29-én d. u. 2 órára: Wágner József ellen, Rákospalotán, Iskola-utca 17; — augusztus 29-én d. u. 3 órára: Florkievics Ede és János ellen, Újpesten, Beniczky-utca 6; augusztus 29-én d. u. fél 5 órára: Szóke András és társai ellen, Rákospalotán, Főthi-ut 5. sz. a. kezdve és folytatva Főthi-ut 1; — augusztus 29-én d. u. fél 6 órára: Teichner Adolf ellen, Újpesten, Arpád-ut 107; — augusztus 30-án d. e. 11 órára: Feldmann Fülöpné ellen, Újpesten, Deák-utca 71; — augusztus 30-án d. e. fél 12 órára: Perich Károly ellen, Újpesten, Erzsébet-utca 2; augusztus 30-án d. u. 2 órára: Deutsch József és neje ellen, Rákospalotán, Erzsébet-utca 22; — augusztus 30-án d. u. 2 órára: Pánczély János és neje ellen, Rákospalotán, Kossuth-utca 18; — augusztus 30-án d. u. fél 5 órára: Wolkenstein Mór, Újpesten, Virág-utca 9; — augusztus 31-én d. e. 11 órára: Deutsch Antal ellen, Újpesten, Király-utca 22; — augusztus 31-én d. e. fél 12 órára: Mayer és Moskovicz ellen, Újpesten, Arpád-ut 55; augusztus 31-én d. u. 2 órára: Kerék Ferencz ellen, Rákospalotán; — augusztus 31-én d. u. 4 órára: Engelmann Armin és neje ellen, Újpesten, Arpád-ut 70; — augusztus 31-én d. u. 4 órára: néhai Szabó Borbála ellen, Újpesten, Vasut-utca 69; — szeptember 1-én d. e. 9 órára: Brandenburg Adolf ellen, Újpesten, Arpád-ut 3; — szeptember 1-én d. u. 2 órára: Biedermann Gyula ellen, Újpesten, Mária-utca 13; — szeptember 1-én d. u. 3 órára: Újpesten, Boesckay-utca 41; — szeptember 3-án d. e. 10 órára: Bossányi István ellen, Villator 15; — szeptember 3-án d. e. 11 órára: Báró Pletzger Rudolfné ellen, Megyerén; — szeptember 3-án d. e. 11 órára: Báró Pletzger Rudolf ellen, Megyerén; — szeptember 3-án d. e. fél 12 órára: Fried Vilmos ellen, Újpesten, Arpád-ut 29; — szeptember 3-án d. u. 2 órára: Fink János és neje ellen, Újpesten, Dugonics-utca 23; szeptember 3-án d. u. 2 órára: Lónyay Géza ellen, Rákospalotán, Villator 12; — szeptember 3-án d. u. 4 órára: Wágner Manó ellen, Rákospalotán; — szeptember 4-én d. e. 11 órára: Tóth Kálmán ellen, Rákospalotán, Eötvös-utca 4-6. sz. a.; — szeptember 4-én d. u. 2 órára: Wágner Manó ellen, Rákospalotán; — szeptember 4-én d. u. 2 órára: Wágner Manó és neje ellen, Rákospalotán.

IRODALOM.

*Flavius hét könyve. Istóczy Győző dr. latinból lefordította magyar nyelvre Flavius Josephusnak, a Krisztus utáni első évszázad hisztorikusának, a galileai zsidóhadak fővezérének, a zsidó háborúról és Jeruzsálem bevételéről írt hét könyvét. A harminckét ives munka hét koronáért kapható a fordító-kiadónál. (Budapest, X. Tisztviselőtelep, Család-utca 30.)

*Háztartás. Gyönyörű nyomdai kiállításban jelenik meg ez a bő tartalmu, a magyar hölgyközönséget a háztartás minden ágában tájékoztató közlöny havonként háromszor. Hogy mennyire nélkülözhetetlen bármilyen háztartásban ez a jó tanácsadó, bizonyítja egy-egy száma rovatának a sokasága és sokfélesége. Így például a Háztartás legújabb száma a következő tartalommal jelent meg, bővítve szebbnél-szebb illusztrációkkal. A medvebarlang, vezető ezikkely a férj jogairól saját otthonában. Ebben a kényes kérdésben a Háztartás szerkesztője nem hoz ítéletet, hanem az olvasókat kéri, hogy írják meg néhány sorban véleményüket. Következnek a rovatok és pedig: gyermekszoba, egészség, a szépség ápolása, házi vegytan, illatszerek, nevelésügy, lakás, fürdőszoba, közimunka, lábbeli, maradékok felhasználása, hasznos tudnivalók, kártékony állatok, háztartány, teaozsouna, éléskamra, a tojás eltartása tavasszal, konyha, étlapok, ételek, sütemények, különlegességek, fagyaltok, ital, befőzés, kenyérsütés, baromfiudvar, állatszín, pineze, mezőgazdaság, hizlalás, eselédék, kertészet, konyhakert, diszker, gyümölcsös, szőlőművelés, kiállítás, levelek, fürdők és üdülőhelyek, irodalom, színészet, zene, képzőművészet család rovat, rejtvény, hámor, szerkesztői posta, szépirodalom és regény.

A Háztartás előfizetési ára $\frac{1}{4}$ évre 3 korona. A Kis Lappal, a legjobb gyermekújsággal együttesen előfizetve egy negyedévre: 4 korona 50 fillér. Mutatványszámot küld a kiadóhivatal. Cím: Háztartás kiadóhivatala, Budapest, Kerepesi-ut 54.

CSARNOK.

Az asszony.

Írta: Masa.

— Jó reggelt nagyságos asszonyom! Lonkayné hirtelen megfordult és olyan könnyedén kacagott föl, mint a ki egyáltalán nincs meglepetve.

— Gondoltam, hogy maga az, mondotta egyszerűen és kezet nyújtott a férfi felé. — Tegnap értesültem megérkezéséről és számítottam arra, hogy mihelyt szalonképessé varázsolja a pihenés nyugalma, hát meglátogat. Annnyival is inkább, — tette hozzá gunyosan, mert kíváncsi volt tudni, vajjon az a rég elhagyott leány nem lett-e béka-zöld a családás fájdalomtól? . . . Oh nem!

Kacagott. Olyan volt a nevetése, mint egy pajzán madárdal. A kicsiny selyemkendőt lebontotta fejéről, ártatlan hiuságból, — hogy lássa a férfi, mily előnyösen változott a szintelen gyermekarc; haja ragyogott a napfényben és rózsaszínű bőre csodásan átpirult a nyári regg kellemes hevétől. Egy kissé távolabb lépett, hogy a duslevelű falomb árnyékot vessen rá, aztán újra felkaczagott.

— Romantikus találkozás! Hanem azt meg kell vallanom, hogy sokkal hódítóbb most, mint mikor még nekem személyesítette a tökéletes férfiszépséget . . .

— Margit!

— Ugyan ne legyen szentimentális és mindenekelőtt kikérem magamnak, — hogy csak úgy bizalmasan a nevemen szólítsanak! Olyanformán cseng, mintha az elmosódó régmúltból hallucinálnék . . .

A férfi szólan csodálattal nézte a gyönyörű alakot, a mint elfogulatlan, hajlékony mozdulatokkal folytatta a rózsafaoltást. Kicsiny keze ügyesen kötözte be a megsebzett galyakat, mialatt néhány alkalmatlan, szuró tövist oda hajított a lábai elé.

— Ez már az utolsó tő! mondotta biztatólag. Ha megvárja míg elkészülök, akkor elvezethetem a vadszőlő-lugasba, — a hol esetleg megreggelizünk duettban. — Bár én ajánlatosabbnak tartanám, ha most egyelőre magamra hagyna és csak délután keresne fel, a mikor a férjem is itthon van.

Ellenállhatatlanságának öntudatában kaczerán nézett a férfi szeme közé; reggeli pongyolájában, a könnyű, átlátszó csipkedisszel olyan esábos képet nyújtott, minőt csak egy ihletett festő érezhet teremtő képzeletében. Némán várt egy pillanatig a meg-büvölt férfi válaszára, aztán újra megszólalt, mialatt kezével odamutatott egy nádfontu kerti székre.

— Ramody! Szedje le róla azt a sok ha-

szontalanságot, aztán emelje át a szegfű-gruppon a szívárványos kut mellé.

Es mialatt a férfi engedelmesen teljesítette a parancsot, Lonkayné előzékenyen helyet kínált intő ujjával.

— Istenem! hiszen maga megnémult a csodálattól, kiáltotta később komikus páthosszal, miután Ramody hallgatása ingerlően hosszúra nyulott. Kérem, — beszéljen! Vallja be, hány megesalt leány következett utánam és miért nem vette nőül azt a vagyonos hölgyet, a kiért elhagyott? . . .

Az elegáns világfi nyugodt komolysággal válaszolt, de szavaiból bűnbánó bocsánatkérés rezgett.

— Ha meggyógnék, kénytelen lenne feloldozni, de ne gyötörjön ilyesmivel. Hiszen maga boldog és ez a sorstól fényes elégtétel, ellentétben az én boldogtalansággommal.

Olyan fájdalmasan sóhajtott, hogy megfagyott tőle a szép női arcz kötekedő mosolya, aztán könyörgőleg megragadta a puha fehér kezeket és elhalmozta szenvedélyes csókjaival. De az asszony elhalványodó, rémült arczezal vonta vissza kezét, a hangja észrevehető haraggal rezgett és szeme vészjóslón villámlott.

— Gyávaság! szólott megvetően és belenézett mélyen az ifju lángoló arczába. Ha én valaha úgy árultam volna el érzelmeimet, nem becsülném magamat semmire! . . . És miért diésekszik a boldogtalanságával? Ha emlékezik fogadalmi esküjére, amit oly rutul megszegett, nincs mit eszálnia ezen! Akkor még mindketten biztunk egy felsőbb hatalomban, ma már csak egyikünk hisz benne! . . .

Végigsimította homlokát reszkető kezével, mint egy lázbeteg, érezte, hogy az a nehezen elringatott szenvedély újra ébred, ha ezzel a férfival együtt van, kit anyiszor elátkozott és megsíratott. Hajdan bosszút akart állani, de gyenge volt hozzá és félénk leány, most az igazságos végzet hozta utjába a bátor asszonynak, aki gyáván megretten a saját szívéből.

Ramody lehajolt, hogy fölemelje a filigrán gyöngyháznelyű műszert, melyet elejtett a remegő fehér kéz, amint parancsolóan a nyitott kertajtó felé mutatott. A férfi halk „Isten hozzád”-ot mondott és elindult. Fellettük enyelgő szellő oledkezett az üde zöld falévéllel és megszólalt a késve ébredt madarak dallamos énekpróbája; néhány megtépett felhőfoslány uszott az ég azurján, összeolvadva ezerszer megújuló alakban; a napsugár ragyogó fénynyel aranyozta be fódros szegélyüket . . . oh, minden oly tündériesen kápráztató volt, . . . az ég, . . . a föld gyémántos harmateseppe — és az asszony bucsukönyve.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon ismerősök és jó barátok, kik boldogult bátyám elhalálozása alkalmával gyászomban osztoztak és fájdalmaimat részvétükkel enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is őszinte szívből jövő köszönetem nyilvánítását.

Újpest, 1900. aug. hó 22.

Friedmann Armin.

Hová menjünk délután?

Hová mehetne az ember, ha nem a

Korona vendéglőbe?

Nincs ennél jobb és kellemesebb hely most sem belül, sem kívül a községben.

A Korona vendéglő a Palota-Ujpesti állomás közvetlen közelében, a villasorban

teljesen pormentes helyen van, a hol délutánokint

Rácz Józsi

bajai kitünő bandája játszik.

Feldmann József bérlő nemesek izletes jó ételekkel, kitünő borral és felséges sörrel szolgál vendégeinek, — hanem arra is nagy gondot fordít, hogy a kiszolgálás gyors és figyelmes legyen! 13

Oda menjünk szórakozni!